

Gen-indsendelse af ansøgning fra 2019/20: Vitalist Futures.

Vigtig note til ansøgningen:

Udstillingen Vitalist Futures opnåede til foråret 2020 underskudsgaranti fra Københavns Kommune Rådet for Visuel Kunst, og var et forskningsprojekt mellem Studio ThinkingHand og Syddansk Universitet. Desværre kom Covid-19 i vejen, og udstillingen blev rykket til ukendt dato. Nu er datoen endeligt blevet fastlagt til d. 4. November 2021, og vi ansøger hermed igen om underskudsgaranti til udstillingen. Dette altså på baggrund af den allerede tildelte støtte, som aldrig blev effektueret. Den forrige ansøgning havde **ansøgningsnr: 4352941**, eDoc: 2020-0008361 og blev sendt fra vores gamle CVR-nr: 39252279. Vi har indset at det er et lidt rodet forløb, men håber alligevel at vi vil kunne overføre støtte fra den forrige ansøgning til denne.

Det er klart at udstillingen nu her på den anden side af pandemien og et halvandet år senere har ændret sig en smule, og opnået et mere skarpt formsprog. Den største ændring er at samarbejdet med Syddansk Universitet over tiden har ændret sig, således at de ikke længere bidrager økonomisk, men stadig kommer til at bidrage med deres forskning i form af robotteknologi og sparring. Derudover vil der blive præsenteret et nyt videoværk som er skabt i samarbejde med filmskaber og Robert-vinder Mathias Broe, samt nye glasskulpturer med indlejrede svampe skabt i samarbejde med NovoZymes. Udstillingen har desuden skiftet titel til **Feral Fetish**.

Vi er blevet rådgivet telefonisk til at indsende ansøgningen igen, samt at gøre opmærksom på at projektet allerede har opnået underskudsgaranti. Vi indsender således en opdateret projektbeskrivelse, nyt budget, og cv, samt nyt billed- og pressemateriale - for et nyt og bedre overblik over projektet.

Ansøgning om midler til at realisere udstillingen Feral Fetish

Projektbeskrivelse | Soloudstilling, Studio ThinkingHand | Politikens Forhal, Nov 2021 -Jan 2022

Feral Fetish er en udstilling der forsøger at udfordre den danske kultur- og naturforståelse, og ikke mindst vores forståelse af os selv i naturen, og som en del af naturen. Udstillingen består af værker hvor svampe, bakterier, planter og gær møder resin, metal, glas, silikone og computere. De er alle materialer, der i deres grundbestanddele kommer fra naturen, og i deres sammenstilling reflekterer over om det overhovedet giver mening at skelne mellem, hvad der er kunstigt og naturligt eller kultur og natur. Udtrykket Feral, som fremgår af udstillingens titel, er lånt fra engelsk og dækker over et begreb i mellem det naturlige og det kulturelle. Altså en natur der er opstået i forbindelse med mennesker, eller som effekt vores levevis - en virkelighed der afslører at der som sådan ikke findes en ren natur, og at alting udvikler sig i relation til hinanden. Danmark er en af de mest ferale lande i verden med under en halv procent vild natur tilbage, resten er kontrolleret, manipuleret og bebygget. Dertil romantiserer vi det som vi oplever som natur, med traditioner inden for bla. landskabsmaleri, jordbrug, materialenært design, grønne områder og kolonihaver. Selv de brede bøge fra vores nationalsang kan betragtes som en invasiv art, der først kom hertil da man begyndte at opdyrke jorden. Der ser ud til at være en dissonans i mellem hvordan vi opfatter naturen, vores forbundethed til den, og konsekvensen af hvordan vi gør brug af den og handler i den. Er der i virkeligheden tale om en romantisering af kultiveret natur - en feral fetich - når vi taler om naturen? Hvordan kan vi indse at naturen ikke er en stabil og separat genstand, men en foranderlig størrelse der udvikler sig i takt med os, og vores handle-mønstre?

Udstillingen kommer til at bestå af tre dele:

- Nye værker af glas, svampe og robotter udviklet med mykologer og robotforskere.
- Et nyt videoværk skabt i samarbejde med filmskaber og Robert-vinder Mathias Broe
- En ny udendørs skulptur på rådhuspladsen i København

Den første del af udstillingen består af en serie af håndblæste glasbobler i forskellige biomorfiske former, hvori der bor svampe og silikonrobotter, som man kan se igennem glasset. Værkerne vil blive udstillet i forskellige jernstativer og jordarter, og kommer til at pege imod ligheden mellem neurale netværk hos pattedyr, algoritmekoder i robotteknologien og rhizomatiske rodsystemer hos svampe. Til at hjælpe os med at udvikle disse værker har vi samarbejdet vi med glaspuster Anders Raad, Mykolog Mikako Sasa, samt robotforsker Jonas Jørgensen. I udstillingen vil værkerne blive oplyst så glasset reflekterer lyset ud i byrummets vintermørke, selv efter lukketid.

Som den anden del af udstillingen har vi gennem covid-19 pandemien skabt et eksperimenterende videoværk i samarbejde med filmskaber Mathias Broe, hvor en levende gær- og bakteriekultur rejser rundt i forskellige kulturlandskaber, og møder nye mennesker og dyr i forskellige relationer. Den møder blandt andet en vild dreng på stranden, et elskende par i en kornmark og en undersøgende dominatrix i sommerhus. Gennem disse interaktioner mellem landskaber og skæbner, søger filmen at udfordre vores forhold til naturen og vores begreber om, hvad der er 'naturligt' og hvad der er 'normalt', samt løfte sløret for den romantiserede fortælling, vi fortæller os selv om dansk natur.

Som den sidste del af udstillingens omfang har vi af Københavns Rådhus fået tilladelse til at udstille et offentligt tilgængeligt værk i det nyåbnede område på rådhuspladsen foran Politikens Forhal, kaldet Byskoven. Skulpturen vil indeholde svampe og bakterier i forskellige stadier, for på en abstrakt måde at bringe de mikroorganismer vi ikke normalt formår at se, men som er så vitale for økosystemet, ind i skoven og ind vores begrebsverden. Træer, planter, insekter og større dyr er direkte afhængige af de systemer som svampe og bakterier er med til at skabe. Man taler om the wood wide web, et netværk af svampe der omgiver træer og planters rodnet, og transporterer mineraler, informationer, signaler rundt i skoven, i en sådan grad at træerne ikke ville kunne eksistere uden.

Inden for den økologiske filosofi taler man om at mennesket ikke længere skal forstås som en isoleret biologisk art, men en slags planetarisk forandrende kraft. Med udstillingen forsøger vi at tage et spadestik dybere ned under overfladen i samtalen om bæredygtighed og økologi, og forsøger at reflektere over paradokserne ved vores eksistens som art, og om der er essentielle elementer af vores selv- og naturforståelse som kan tages op til genforhandling, for at danne nye muligheder og åbninger for tænkning i fremtidens verden.